

Сумський державний
університет –
провідний вищий
навчальний заклад
Сумщини

З весною!

Березень 2013 р. * Розповсюджується безкоштовно

№ 3-4 (334-335)

РЕЗОНАНС

ГАЗЕТА СУМСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

І чули передзвін, і знали, де він...

Його чекали з нетерпінням. До його приходу готувалися в усіх корпусах та структурних підрозділах СумДУ. І нарешті він, «Весняний дзвін», зазвучав – зі сцени вщерть переповненої актової зали, незважаючи на те, що за стінами університету все ще тривали зимові перегони...

Першими «задзвонили» представники АГЧ – акапельною пісню у виконанні жіночого ансамблю «Господарочки», театральною постановкою, головним героєм якої став авторський вірш про неповторність життя...

Другими – члени команди ІФСК, які представили варіації на тему відомого шекспірівського вислову про світ як театр і людей у ньому як акторів. Майстерно показали пошуки людиною своєї ролі в жанрі комедії, драми, мелодрами й навіть арт-хаусного кіно. Підкоряли глядачів і бальним танцем, і пісню про нерозділене кохання, і чудовою декламацією поезії, і акапельною «Пісню про матір» та КВН-мініатюрою від викладачів...

Третіми «вдарили у дзвони» ФЕМівці, які запросили всіх присутніх у кабаре, де панувала атмосфера свята й розкоші, екстравагантного одягу та не менш екстравагантних танців (яке ж кабаре без таких!). Але й про інші «серйозні» (можна й без лапок) заклади не забули, що засвідчив гумористичний номер «Холмс, Ейнштейн та Преслі в казино». Зачарувала глядачів і фінальна пісня «Hit the road Jack»...

«Передзвони» від Медичного інституту повернули присутніх в античні часи, коли давньогрецькі боги разом із Гіпократом досліджували особливості не лише людського тіла, а й душі.

(продовження на с. 4)

Невже перемогли? - с. 5

Переможці - с. 8

Університетський калейдоскоп

УНІВЕРСИТЕТ ДРУЖНІЙ ДО СІМ'Ї Студентство й материнство – ніяких протиріч!

«Резонанс» уже повідомляв, що СумДУ став переможцем грантової програми Євросоюзу «Інвестуючи в людей» і тепер виконує трирічний проект, спрямований на захист прав жінок і розширення їх соціальних та економічних можливостей. Конкретна його назва «Рівні можливості для здобуття професії молодими матеріями-студентками у вищих навчальних закладах». Він є продовженням і розширенням концепції «Університет, дружній до сім'ї», що не перший рік сповідується і пропонується нашим університетом.

У березні в СумДУ відбулася презентація цього проекту, в рамках якої відбувся «круглий стіл», у якому взяли участь безпосередні учасники проекту, активні громадські діячі, представники Сумської ОДА, ректорату університету, інші небайдужі до цієї теми. А в центрі уваги, зрозуміла річ, опинилися координатори проектів Делегації Європейського Союзу в Україні Сергій Полюк. На початку свого виступу він наголосив на тому, що ЄС активно підтримує право людини на особистий вибір: «Гендерна рівність – це можливість жінці стати взірцем не лише на рівні своєї сім'ї, а й на рівні держави». Шановний гість висловив сподівання, що проект буде підтримано й у багатьох інших вищих навчальних закладах України.

Керівник проекту Ніна Світлайко пояснила, що проект, крім усього іншого, має й наукову складову: «Будемо поширювати розроблені нами методики та наукові праці, які вже створюються в рамках проекту, і серед інших українських вишів, із багатьма з них уже існують відповідні домовленості...». Вона переконана, що проект спроможний дати студентам шанс успішного подання сім'ї та освіти, причому без втрати якості останньої. На її думку, СумДУ поступово перестав бути лише провідним навчальним центром регіону, а й несе в суспільство креативні розробки вирішення актуальних проблем, дає можливість «інвестувати в людей».

На думку Тамари Іщенко, заступника голови Сумської ОДА, досвід створення особливих умов для матерів-студенток у СумДУ потрібні поглиблювати й поширювати, адже це дає можливість студенткам-мамам, не йдучи в академічну відпустку, приділяти належну увагу і навчанню, і дитині. «Україна має бути міцна своєю сім'єю!» – такими словами пані Тамара завершила свій виступ.

Привітати колег із успішним початком проекту долучилася заступник віце-президента Національної академії державного управління при Президентові України Лариса Кобелянська, яка висловила схвальні відгуки про діяльність

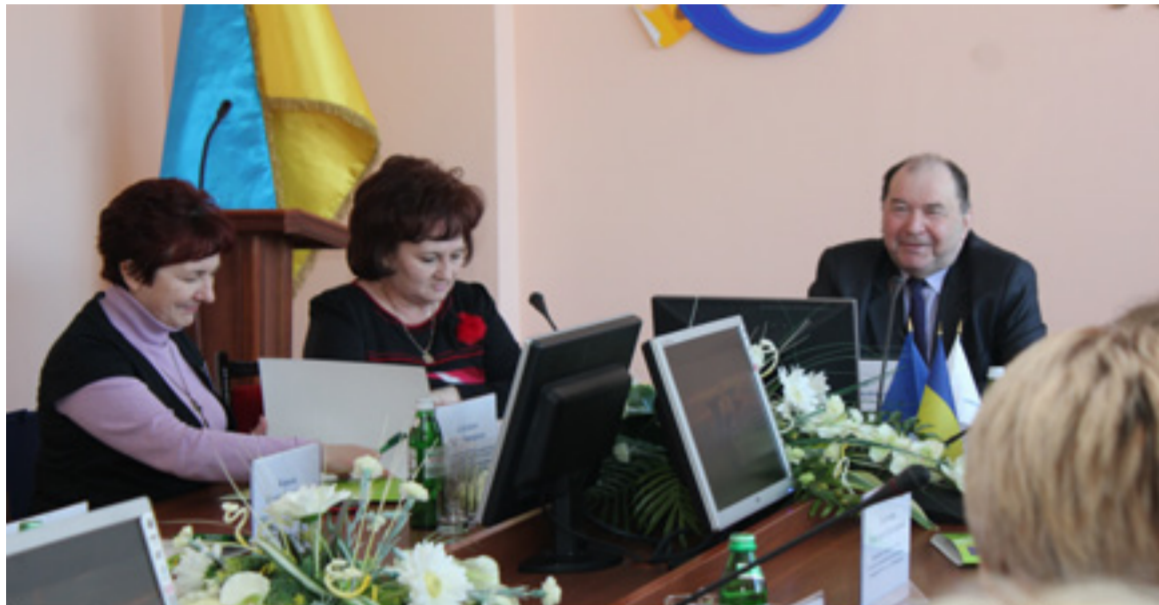
Сергій Полюк, Делегація Євросоюзу

Німеччини, звідки нещодавно повернулася координатор проекту Юлія Савельєва, яка зазначила, що такий проект не є революційним для Європи.. Цією проблемою там переймалися ще 150 років тому, тож досить важливо враховувати й зарубіжний досвід.

У найближчих планах учасників проекту – будівництво університетського спортивного майданчика для дітей, тренінги для студентів, різноманітні заходи для малечі, а також багато-багато чого цікавого. Долучайтеся й ви!

Для додаткової інформації: Координатор проекту Юлія Савельєва (+38 050 288 10 38), www.leleka.sumdu.edu.ua

Валерія БІЛЕНКО, група МК-21

Презентація проекту в Сумському державному університеті, березень 2013

Успішним бути модно!

БІЗНЕС-КЛУБ Винесений у заголовок слоган є гаслом для для учасників клубу, що об'єднує підприємців, студентів і сумчан, зацікавлених у вивченні власного бізнесу, кар'єрному зростанні, обміні досвідом тощо. Розпочав свою діяльність клуб у грудні 2012 року, тобто виповнилося йому лише кілька місяців, але є вже чимало здобутків. Більш детально про діяльність цього «м'якока», історію його народження у стінах університету розповідає начальник Центру комп'ютерних технологій Андрій Півень, який від СумДУ здійснює технічну, методичну та організаційну підтримку бізнес-клубу, що є складовою ще більш масштабного проекту

«Інфраструктура підтримки бізнесу» (<http://www.oblrada.sumy.ua/actual/8776-biznes-inkubator--potreba-chasu.html>).

Про активну участь СумДУ в такому свідчать створення нового корпусу у Шостці на території інвестиційного парку «Свема», систематична підтримка проведення конкурсів та олімпіад за напрямком розвитку бізнес-ідей, участь у міжнародних програмах TEMPUS, зокрема у проекті 530349-TEMPUS-1-2012-1-FR-TEMPUS-JPHES «Створення міжуніверситетських старт-ап центрів для студентської інноваційної діяльності за напрямком розвитку старт-апів» (<http://sumdu.edu.ua/ukr/international/office/85international/vmz/2030.html>).

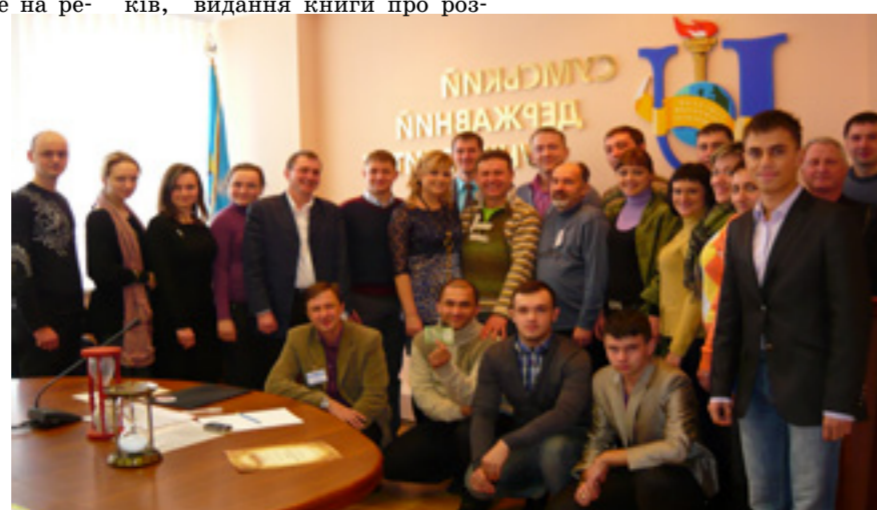
На базі СумДУ вже на регулярній основі проводяться зустрічі в рамках бізнес-клубу. Основною метою учасники клубу обрали професійне та кар'єрне зростання, навчання та обмін досвідом заради досягнення успіху, розвитку нових корисних громадських бізнес-ідей. Головний координатор клубу – підприємець Олександр Сорока.

У проведених вже зустрічах брали участь такі відомі підприємці, як модельєр Петро Сорока, директор фірми «Акам» Олександр Камінський, директор ВАТ «КБ Укрспецмаш» Олександр Чернов. На зустрічах проводяться навчальні семінари, виступають студенти і школярі – перспективні конкурсу бізнес-ідей, Є вже й перші реалізовані проекти. Так, за підтримки представників бізнес-клубу створено міні-маркет кантоварів у Кировському мікрорайоні м. Сум, діяльністю якого курує Світлана Феніна, також розвитку набула «Координаційна рада молодих юристів» (КРМЮ), яку очолює Андрій Кнуренко (випускник СумДУ). Широко розвиваються також такі проекти, як створення обласного центру обробки даних та біржі тимчасових робітників, видання книги про роз-

виток підприємництва, проведення аукціону бізнес-ідей, створення обласного центру обробки даних із використанням «хмарних» ІТ-технологій, підтримка майстрів рукоділля (hand-made), розвиток координаційної ради молодих юристів тощо.

Засідання Бізнес-клубу проводяться щосуботи об 11-00. Про програму, подальші плани розвитку та нові ідеї можна дізнатись у групі на Facebook (<http://www.facebook.com/groups/sumbizclub/>).

Проведення таких засідань на базі СумДУ надає можливість залучати студентів і викладачів університету до додаткового навчання та розвитку бізнес-ідей за принципами ділових ігор та створення «старт-апів», залучати до співпраці випускників, а також знаходити нових партнерів.

Наш університет є активним учасником створення сумського обласного бізнес-інкубатора Growth Time [SUMY], який базується на концепції професора Генрі Цюковіца (Стенфордський університет) «Потрійна Спіраль»: університет-бізнес-державна. Партнерами в цьому проекті є Сумська облдержадміністрація та кивський представництво бізнес-структур: Profiles International Ukraine (США), Business Systems та Global Management Challenge (Португалія).

«Нині існує потреба у створенні бізнес-інкубаторів, які надаватимуть широкий спектр послуг підприємцям-початківцям. Такий механізм роботи принесе безумовну користь регіону: розвиватиметься економіка, створюватимуться нові робочі місця, підвищуватиметься рівень життя людей», – зазначає заступник голови облдержадміністрації Ігор Ягвидик під час «круглого сто-

За нетрадиційним сценарієм

У березні в Медичному інституті СумДУ відбулася традиційна «післяректорська» нарада за нетрадиційним сценарієм. Про що мова? За ініціативи директора Медичного інституту СумДУ В. А. Сміянова нової сценарій включав початок наради з 20-хвилинної презентації одного із завідувачів про наукові дослідження, які проводяться на даній кафедрі. Як і будуть наслідки від подібного нововведення, покаже час, але сама ініціатива цілком відповідає духові прогресивно мислячих учених, які є, за висловом академіка НАН України О. Кришталя, своєрідними «спікерами за науку в рамках громадянського суспільства». Першим «презентантом» у такому процесі став Леонід Федорович Суходуб, завідувач кафедри біофізики, біохімії, фармакології та біомолекулярної інженерії, член-кореспондент НАН України, професор, доктор фіз.-математичних наук. Редакція пропосила його поділитися деталями презентації досить незвичного характеру, сподіваючись, що її зміст виявиться цікавим для певної частини читачів «Резонансу».

Звичайно, мені було б дуже легко зробити науковий звіт у традиційному стилі, але від мене, відчувалося, колеги хотіли почути набагато більше. Тому акцент зробив на кадрових й технічних можливостях, які існують на кафедрі. Кожний із її провідних співробітників на мое прохання створив особисті «про файли», у яких ключовими були два питання: наукові інтереси й володіння методиками дослідження в тих сферах науки, до яких має відношення кафедра, яку я очолюю. Усе, що сказано у «про файлах» було, так би мовити, «обнародовано», і тому є своєрідним додатковим ініціативним фактором в науковій роботі співробітників. Далі був зрозумілий акцент на нових темах, які знаходяться у стадії обговорення та оформлення. Так, спеціальну увагу приділили темі, що стосується сфери «нанонауки», а саме «Розроблення технологій синтезу, вивчення фізичних властивостей та до-

клінічні дослідження композитних біономатеріалів для ортопедії та стоматології (2013-2015)». Ця тема братиме участь у конкурсі на отримання бюджетного фінансування в рамках Програми «Наука в університетах». Вона є міжdisciplinarno – за участі як декількох кафедр Медичного інституту, так і кафедр факультету ЕЛТ. Її обговорення проходило на нараді у ректора в присутності провідних вчених університету, де одностайно була зазначена важливість реалізації даного проекту, результати якого, крім фундаментального значення для проблеми біомінералізації, матимуть і практичний вихід у вигляді новітніх біоматеріалів для практичної медицини, зокрема ортопедії, травматології і стоматології. Третій блок виступу був присвячений існуючим методам дослідження відповідних зразків, зокрема таких як рентгеноструктурний аналіз на базі автоматизованого приладу «ДРОН», рентгено-флуоресцентний аналіз на базі приладу нового покоління «ELVAX», який дозволяє проводити хімічний аналіз від натрію до урану на рівні чутливості, і деяких інших приладів (ліофільне сушіння, стерилізатор, шейк-інкубатор, установка для отримання апатитних покриттів на металеві субстратах методом термодепозиції тощо).

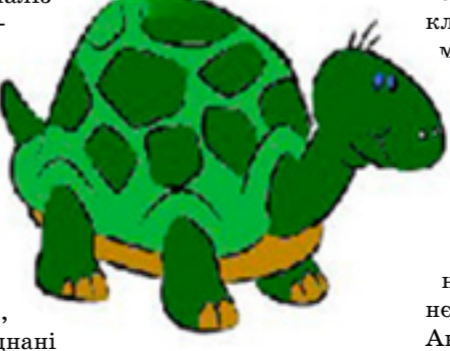
В активній дискусії після мого виступу взяли участь завідувачі кафедр О. Сміян, В. Шипчук, М. Погорелов, О. Атаман, В. Леонов, В. Сміянов. Отже, є надія на те, що подібний захід матиме перспективу на активізацію наукових досліджень у Медичному інституті на основі спільних рішень життєвих проблем нашого непростого сьогодення.

Як студенти брендбук створювали...

Студентам нової спеціальності «Реклама та зв'язки з громадськістю» Сумського державного університету пощастило. Ще й року не провчили, вони пройшли бойове професійне хрещення. За ініціативи секції реклами та зв'язків з громадськістю (кафедра журналістики та філології) і голови громадської ради при Сумській ОДА Володимира Демури, завідувач аптеккою № 178 Геннадій Ворона запропонував молодим рекламистам доволі складне завдання: створити брендбук підприємства (спеціальне видання, що містить опис бренду, стратегію його просування, а також правила оформлення продукції, що використовується).

Підсумком роботи студентів стала презентація рекламного продукту для замовників, яка відбулася у приміщенні СумДУ. Присутні отримали примірники брендбуку, зображення якого було спроектовано також на екран. П'ятеро студентів поінформували аудиторію щодо усіх моментів робочого процесу. А попрацювали першокурники на славу: і опитування провели, і позиції конкурентів оцінили, і дизайн рекламної продукції розробили, і аналіз численних аспектів бренду вивчили... Одним словом, набралися дорогоцінного досвіду, який, безумовно, стане в нагоді у майбутньому.

Замовника проекту Геннадія Миколайовича хвилювало, що «після реорганізації комунальних аптек знизилася їх упізнаність, оскільки тепер вони об'єднані

«Cash Flow» (з англ. – «грошовий потік») – це фінансова гра, що допомагає учасникам усвідомити й розвинути власні стратегії щодо управління фінансами, навиків та вміння щодо оцінки ризиків та можливостей, навчити здійснювати успішні інвестиційні стратегії як під час гри, так і в реальному житті.

У цьогорічному турнірі участь взяли 53 учасники з 9 шкіл м. Сум. Першого дня на пленарному засіданні професор В. Т. Александров зробив короткий екскурс у світ фінансових послуг в Україні та ознайомив школярів із особливостями навчання в університеті. Також виступили гості турніру: директор Північного РУ ІПРАТ «Українська пожежно-страхова компанія» Наталія Резнік, заступник директора СТБ «Суми агропромбінж» Олег Шестак, заступник начальника

Базового відділення Сумської обласної дирекції АТ «РайффайзенБанк-Аваль» Алла Ракітіна, які розповіли про можливі перспективи подальшого працевлаштування після отримання ними економічної освіти, зокрема в банківському секторі, інститутах фондового ринку та страхових компаній.

За результатами першого дня гри було визначено переможців і сформовано дві команди з учнів, які зайняли перші та другі місця. Вони продовжили турнір наступного дня. А переможцями турніру стали Олег Завальний (шк. №15), Олександр Петрашук (шк. №9), Юлія Шевченко (гімна. №1). Переможці нагороджені цінними призами та подарунками.

Для організації зазначеного турніру з фінансової гри було створено оргкомітет на чолі з завідувачем кафедри фінансів і кредиту професором В.М. Бороносом. Активну участь у підготовці та проведенні турніру взяли професор В.Т. Александров, доцент І.М. Кобушко, асистенти, аспіранти і студенти кафедри. Спонсорами виступили АТ «РайффайзенБанкАваль», ПАТ «Комерційний банк «Надра», ПАТ «Златобанк», ТОВ ВКФ «ВВ» (Віват канцелярія), Північне РУ ІПРАТ «Українська пожежно-страхова компанія, СТБ «Суми агропромбінж», ТОВ «Завод ЕКО-ПРОДУКТ», без допомоги яких турнір не став би тим святом мудрості, взаєморозуміння між школярами та науковцями, яким, на думку всіх учасників, спромігся стати.

Юлія ШИШОВА, асистент кафедри фінансів та кредиту, **Інна КАРПЕНКО**, аспірант

попрацювали, тому можуть сподіватися на подальше замовлення. У планах – створення брендбуків для аеропорту та фарфорового заводу. Робота вже розпочалася. Буде цікаво дізнатися, як першокурники впораються з наступним завданням. Щастя вам, рекламщики!

В.о. декана факультету ІФСК Валентина Опанасюк високо оцінила виконане завдання, зазначивши, що майбутнім рекламщикам та підприємцям уже є чим пишатися. Незважаючи на непростий період «акліматизації» в університеті, студенти успішно

Анастасія ТЕРНОВА, ІП-01

І чули передзвін, і знали, де він...

«Пігмаліон» від Дениса Овечкіна (МІ)

(початок на с. 1)

...Щоправда, пісні у виконанні медиків звучали не під кіфару, а під гітару, але від цього не стали звучати гірше. Навпаки. Зачепив за живе багатьох вірш про бездомного собаку, хоча декламатор і не стояв на котурнах. Арабський танок не дуже вписався в античну атмосферу, на відміну від політичних дебатів, які медики влаштували, пам'ятаючи, мабуть, що демократія зародилася як раз в Афінах. Повернув присутніх у теперішній час двобій на боксерському ринку між професором і... ні,

«Перевтілення метелика» від Ганни Піддубної (МІ)

будь-які передзвони пов'язані зі сферою гармонійних звуків, зробив ставку на мультфільм «Бременські музиканти». Як по нотах, команда факультету розіграла танцювальну композицію з розбійниками та віршовану мініатюру про детектива. Залу зачарував чоловічий дует із ліричною піснею

мальовки, лірична пісня «Я ніколи нікому тебе не віддам», романс під гітару у виконанні жіночого дуєту. Знайшлося місце й дивному чорно-білому танцю та гуморесці про мовне питання...

Останніми «зазвонила» команда адміністративно-управлінського персоналу,

весна» у фіналі виступу АУП стала прощальним акордом цієї неповторної конкурсної програми...

Така вже доля в журі, що треба визначати переможця, яким став факультет технічних систем та енергоефективних технологій, сертифікат на 5000 гривень став для його

почесні грамоти і грошові сертифікати.

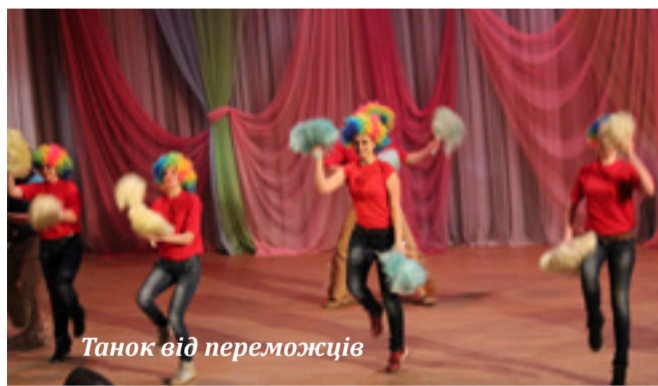
«На вулиці зимові переґони, а в нас – весняні передзвони» – такий поетичний експромт у якості своїх «5 копійок» висловив ректор, виступаючи не поза конкурсом, а на його завершенні. Крім того, пообіцяв, що керівництво СумДУ й надалі підтримуватиме викладачів та співробітників у їх творчих уподобаннях і пориваннях. А те, що в нашого ректорату слова не розходяться з діями, засвідчує не лише конкурс «Весняні передзвони», а й те, що в університеті,

Юридичні баталії в маршрутці

Один із моментів нагородження (ІФСК)

Танок від переможців

Економіка - завжди цікава гра

Пов'язані дружбою (ЕЛТ)

не Кличком, а не дуже встигаючою студенткою...

Представники юридичного факультету створили на сцені... залу очікування в аеропорту. Можливо, з натяком на те, що пересічним громадянам сфера юриспруденції здається іноді захмарною? У такому разі юристи стають єдиними, хто може допомогти нам побувати в небесах законодавства. Але ж аеропорт стоїть на землі, тож ніщо земне йому не чуже – ні чари жіночі, ні пригоди, схомлі на ті, про які йшлося в гуморесці «У маршрутці», ні пісня «Ой чий то кінць стоїть», яка додала їхньому виступу не лише народного, а й інтимного колориту...

ТеСЕТ, пам'ятаючи, що

«Страуси» від М. Ковбасюк

Трубадура «Луч солнца золотого». Додав родинки комічний етюд ілюзіоніста...

Яка ж весна без романтики? Вона й перепоновила атмосферу на сцені та в залі, коли розпочали свій виступ представники ЕЛТУ. У барі «ЕЛТ-ний» звучали фортепіанні за-

Іспанські пристрасі від АУП

яка представила на розсуд глядачів пристрасний іспанський танок, зворушливу пісню мами та доньки, гумореску Павла Глазового та номер із ляльковими страусами, які створила начальниця відділу договірних відносин Маїна Ковбасюк. Пісня «Дівчина-

команди вагомим додатком до всіх інших призвів та нагород. Друге місце розділили команди АУП та ФЕМ. Бронзових призерів одразу троє – ІФСК, ЕЛТ і АГЧ. Команди Медичного інституту і юридичного факультету також не лишилися без нагород, отримавши

який для студентства й колективу є другим домом, круглий рік присутня весна як символ відродження минулих традицій та народження нових – і в науці, і в навчальному процесі, і, звісна річ, у сфері художньої самодіяльності.

Найкращі номери конкурсу «Весняні передзвони» увійдуть до заключного туру обласного культурно-мистецького фестивалю «Талантами уславлена земля – це рідна Сумщина моя!», що відбудеться у травні в обласному академічному театрі драми та музичної комедії ім. М.С. Щеп-кіна.

Юлія ДУНАЄВСЬКА, ЖТ-11

Феєрія прихованих талантів

Зима залишається в минулому, а життя не стоїть на місці, особливо у творчих людей. Тож з поглядом у тепле майбутнє вони попрощалися із зимовим (не за календарем, а за кучууррами снігу) березнем, подарувавши плоди своїх захоплень усім, хто 27 березня відвідав хол перед актову залу, який перетворився на виставковий центр робіт аматорів-рукодільників, співробітників та викладачів нашого вишу.

Он понісе байкер новонародженого з «Лелеки», в атаку за танками побігли солдати, а по «перлах», яке видобув з різних рукописів редакційно-видавничий відділ, поповз їжачок. Он там якась жінка

всі у прикрасах, а за нею – валізки, келихи, плетені квіти, в акварелях застигли закохані, на яких так серйозно дивилася «кавова жінка». І все повторне: чіткість ліній, палітра кольорів, витонченість оздо-

«Веселий перукар, Чарлі Чаплін та придворний скрипаль» від М. Ковбасюк

«Велика Вітчизняна в мініатюрі» від В. Семенова

співробітників якогось відділу, пішла робота, не дов'язали, не так зшили чи не так склеїли. І таке трапляється (але дуже-дуже рідко).

І вже не дивуєшся, чому одного дня вони усміхнені, як сонце, і домашніх завдань менше, і з пари на п'ять хвилин раніше піти можна, і в будь-якому відділі ніяких проблем – (мабуть, дов'язали, дошили чи доклеїли), а іншого – похмурі, і вже «я все бачу!» і «що

«Душа моя магнолія!» від О. Борисенко

«Весільна композиція» від Н. Макарюк

за підготовка?» (мабуть, не адекватна особистість, яка після лекцій, лабораторних, навчальних планів, засідань кафедр і вселяєких інших «збіговиськ», а потім ще родини, друзів, побуту і т.д. і т.п. сяє і почне вночі вишивати хрестиком, низати бісер чи запустити катер на радіоуправлінні).

Крім грамот, переможці отримали й відзначення від колеги, а також грошові премії. Чого їм побажемо? Звісно ж, наснаги щодня!

(обчислювальний центр ЕЛТ), Людмила Сайко – тірольські іграшки (юрфак), а найбільше переможців на факультеті ФЕМ – Наталія Вернидуб (ікона, вишита хрестиком), Наталія Макарюк, Світлана Махнуша (живопис), Інна Карпенко (ікона, вишита бісером).

Крім грамот, переможці отримали й відзначення від колеги, а також грошові премії. Чого їм побажемо? Звісно ж, наснаги щодня!

Наталія ДЕНИСЕНКО, магістрант кафедри журналістики та філології

РОЗДУМ

F.63.9 - ???

Про кохання вже багато чого сказано, тому, мабуть, марна справа вигадувати чи пояснювати щось. Але якщо це щось болить і пече, пожежить і тисне, то, мабуть, це... Так, це хвороба. Хвороба, яку ти десь, чомусь і навіть підчепив...

Всесвітньою організацією охорони здоров'я кохання занесене до реєстру захворювань. Міжнародний шифр хвороби – F.63.9 «Розлади звичок та спонукань, неуточнені». Загальна клінічна картина: нав'язливі думки про іншого, різкі перепади настрою, перевищене почуття власної гідності, себелюбство, безсоння, переривчастий сон, необдумани, імпульсивні вчинки, перепади артеріального тиску, головні болі, алергічні реакції, синдром нав'язливої ідеї. Симптоми хвороби детально описані давньогрецькою письменницею Сапфо: «Лишь тебя увижу, уж я не в силах вымолвить слово. Немеет тотчас язык, под кожей легкий жар пробегает, смотрят, ничего не видя глаза, в ушах же

– звон непрерывный. Жарким потом я обливаюсь, дрожью члены все охвачены, зеленее становлюсь травы и вот-вот как будто с жизнью прощусь я». Знайома?

Спогади про цю занадто болісну симптоматику не викоринити з пам'яті. Саме тому тепер ти частіше усамітнюєшся, тримаєш долу очі. Саме тому тепер ти повільно-відсторонено плиवेश річкою життя, розсудливо оминаючи чарівність погляду, лагідність слова, ніжність дотики. Ти стримуєш бажання, бо страх майбутнього неспокою душі лякає.

Щастя, якщо ти хворієш не сам. Нерозділеність будь-якої ноші посилює тягар страждань, а нерозділеність почуттів є смертельно вбивчою. Тебе вбито, розчавлено. Є ноги, руки, дихання і пульс, але життя немає. І порятунку немає. Не допоможе навіть втеча. Англійський драматург Вільям Шекспір уже попередив нас: «Любовь бежит от тех, кто гонится за нею, а тем, кто прочь бежит, кидается на шею». І пручатись, опираючись коханням, теж не варто, бо французька письменниця Жорж Санд запевняла, що це лише загострить перебіг хвороби: «Чинити спротив любові – значить, наділяти її новою зброєю».

Диве, що знаходиться безумці, які відчайдушно кидаються у крижаний вир полум'я

кохання, і, не лякаючись хвороби, надто легкоковожно запевняють: «Помарю трохи, трохи хай понудить. Перехворію день на тридцять другий». Але цим сміливцям треба остерігатись ускладнень, бо хвороба уражає душу – той потаємний орган, відчуття який можливо лише на губах закоханих. Знайдеш рідну душу – втрачати власний спокій.

Сапфо, Симоненко, Шекспір, Жорж Санд... А я? Безперечно, хворію, бо як інакше пояснити п'янку та химерну

симптоматику мого життя: я дощу під негостинним небом, але чую веселий пташиний спів, я в задушній кімнаті, але відчуваю солодкі пахощі троянд і наш нерозривний зв'язок. Чую, відчуваю, знаю. Але що саме? Мабуть, лише одне: «Дякую, Господи, за цю хворобу, яка є виявом твоєї любові до мене... чи моєї до тебе».

Ольга МАРКОВА, магістрант кафедри журналістики та філології

КОНКУРС

Поетизія – це мова особлива...

У літературній вітальні бібліотеки СумДУ відбулася церемонія нагородження переможців конкурсу віршів та художнього перекладу "Alter-Ego", що проводився кафедрою германської філології.

Оцінювання конкурсних робіт проведено висококваліфікованим журі, до складу якого входили: канд. філол. наук, доц., завідувач кафедри германської філології І. К. Кобякова (голова журі); д. філол. наук, професор, завідувач кафедри теорії та практики перекладу С.О. Швачко; кандидати філологічних наук, доценти Н.В. Таценко, О.М. Медвідь, ст. викладач кафедри журналістики та філології, член Національної спілки письменників України В.В. Чубур, ст. викладач кафедри мовної підготовки іноземних громадян О.М. Скарвача та інші представники професорсько-викладацького складу СумДУ.

Переможців визначали за 5 номінаціями, а саме: вірші українською мовою, вірші російською мовою, художні переклади з англійської мови, художні переклади з німецької мови, вірші англійською/німецькою мовою. Роботи на конкурс представили студенти СумДУ та ХДУ.

У номінації «вірші іноземною мовою» перемогла представниця Херсонського державного університету Оксана Кучерук, а призерами стали Андрій Гапаченко та Віталій Степанов (СумДУ, ІФСК).

У номінації «переклади з німецької» представники НВК «Школа гуманітарної праці» Оксана Демчинська та Наталія Полушкіна (м. Херсон) посіли друге місце. Не обійшлося без херсонців і серед призерів-перекладачів з англійської – другою стала Анастасія Пашчолко (ХДУ), а перемогла майбутня журналістка Маргарита Рилова (СумДУ, ЖТМ-02).

У номінації «вірші українською мовою» виявилось тільки два призери, оскільки Марина Осюхіна (СумДУ, ЖТМ-21)

Від редакції

Пропонуємо увазі добірку віршів Т. Скляниченко, яка перемогла в номінації «вірші українською». А також поезії Олександра Литвиненка (переміг у номінації «вірші російською, але є білінгвом, і для друку запропонував твори українською) та Юлії Козир (під дівочим прізвищем Мікула публікувалася в альманасі «Поетеха», тепер – аспірант кафедри журналістики та філології). Призер конкурсу Марина Осюхіна (також один з авторів «Поетеху») запропонувала для публікації свої прозові твори, які не менш талановиті, ніж її поетичні.

О.В. СМЕЛЬЯНОВА, доцент кафедри германської філології.

Повітря надвечір в'язне, так, ніби от-от загусне. Спиняються втілі в'язні. А перелітні гуси, Що густо присипали змари пташиними голосами, Вплітаються, мов примари, в сузір'я це свіжі ірамі.

Над плахами і дахами, над соняшником торішим – Акорди старої гами зі смаком п'яної вишні. Під змарами кольору крові, під препаративним небом Дзвобовано зводячи брови, безодня мріє про тебе.

Над перехожими – грози, синиці б'ються в зінціях. Не клеїться зім'ята проза про мертві вогні столиці, Не пишеться навіть казка, белетристичний побут Розставив відступні пастки, звинитив тримачі та скоби.

З небес, літаками покряяних, спадуть і дощі, і пір'я. Моя розписна країна – засипане ним подвір'я. Де сцени на стадіоні – постануть новенькі шибениці І гуси, мов теплі зорі, до ранку також осипляться.

Це стигмати на тілі держави – Нові воронки. Кожна бомба, наскрізь іржава, Чека бенефісу. Лісосмуги – вузькі, миршаві –

Лиш тіні лісу. Там неглибоко ми лежали Без похоронки.

З-під пластів золотистої глини, Масного ґрунту Стережимо вузьку долину, Тепер навки.

І надламана пісня лине На тихі ріки Поки ллються криваві вина У флаги бунту.

Часто зтошь повертається знову На давні броди. Завладає кризь синь зимову В перекуплені карти.

І «Смулянку», суплячи брови, Мусить співати І відібрану раптомо мову Вважає кодом.

Висвіваючи з ґрунту її глини Улами смальти – Металеві брудні пластини, ножі, набой,

Він важку циліндричну міну Торка ногою. І ростуть на руках Батьківщини Нові стигмати.

Не знаємо дійсно нічого про час. Історія, панно – панно в борделі. Ти бачиш світ в дзеркалах на стелі: Гострять лопатки; і там, в постелі У розпачі стогнеш не ти – Офелія Муза твоїх божевільних фраз.

І зрештою – світ постає без прикрас: Голки телевеж у судинах мозку; Титани з міді; тирані з воску; Пробите горло солдата із Косова... З-за трісканих рам персонажі Босха Вилізять на світ, губляться поміж нас.

А зтошь випікає напалмом Парнас, Диктуючи блазням божественну волю, З німих боягузів формує героїв Для книг і для фільмів. І ми з тобою Лиш м'ясо для бою... Не знаємо дійсно нічого про час!

Олександр ЛИТВИНЕНКО

Ромео і Джульєтта

Р.С. Тіла вже їхні не теплілі. За руки душі узялись І білокрило полетіли У невідданість, в кудись. Куди, до пекла? Це жорстоко – Карати за палку любов. Без неї, не ступивши й кроку, Наш світ давно б уже схолов. Куди, до раю? Це сумнівно, Бо вкорочених життя Не витримають райські стіни, Та смерть була без каюття. Чистилища літератури Вони торкнулися крилом, Щоб ті, у кого серце чуле, І хто з шиплястим язиком, І хто в усьому бачить лихоту, І котрі в суєті киплять, Могли читати просто книгу, А в ній – дві постаті горять. Хтось в них жбурне, мов камінь, слово, Як от: „раби гріховних уз“, А інший – сплише ще три томи Із вже утілованих муз. А дехто скаже: „Це надсила Двох надзакоханих світів! Іще їй додасть: „Оце так крила! Нема щиріших почуттів“. І так вони мандрують в часі, За руки взявшись, двоє душ, І в білокрилому екстазі Летять, закохані, чимдуж...

Німий соловей

Ось і тиша. І все. Помирає та казка, Що раптово прийшла з невідомих алей. Відболівши оту найгіршу поразку, Б'ється в грудях німий соловей.

Захотілося так. Винен розум-диктатор, Ув'язнивши любов за безмежність її, А вона проривалась кризь мури і ґрати, Поламавши всі крила свої.

Не прорвалася! Упала. Злетіти несила. Замуровує час пелюстки... Якби тільки хто знав, що на серці застигло, Коли сипались з нього друзки.

Тетяна СКЛЯНИЧЕНКО

Ось і тиша. І все. Помирає та казка, Що раптово прийшла з невідомих алей. Відболівши оту найгіршу поразку, Б'ється в грудях німий соловей...

Цвіте жасмин

Цвіте жасмин так біло та відверто, Зринає ввись крилатий аромат. Цвіте жасмин. Приносить вітру в жертву Красу своїх змилованих принад.

Ми стоїмо замріяні та юні, Відвляємось у блискітну весну, Щоб ті, у кого серце чуле, І кожне слово в серці, як відлуння, Зливається в сюїту чарівну.

Оце б отак простояти до ранку, Збирати милу дивовижжу з зір, А потім, на усміхненім світланку, Дивитись, як струмче сонячний ефір.

Цвіте жасмин. Весна дарує радість, Як гарно нам. Так тепло, легко так... Яка ж бо є любові справжня вартість? Вона дається долею затак?

Жасмин осиплеться. Краса його не вічна, Вона, як зірка, як мрійливі сни. А наші чуття нехай бувають вічно, Благий дарунок долі та весни.

В моїм акваріумі в надрах живота Ростає помалу рибка золота, Вона корону носить і панчічки, Хоч де б, здавалося, у рибки ніжки?

Вона вже звиклася: цей дім – її покій – Належить водночас мені та її, Я той палац завжди ношу з собою, Всяк намагаючись не зрушити спокою.

Та казка складена, і рибку, як-не-як, Колись повинен витягти рибак. Шкода: в палаці тепло і безпечно, Шумить фонтан, годинник б'є сердечно.

Живе в акваріумі рибка золота, Вона росте, і світ її зроста, І я расту в солодкому чеканні, Що виповняється три мої бажання.

Я запитала: "Чом сумна дзеркал відверта глибина?" Мені сказали: "Бо скінченна і нікчемна".

Дзеркальний геній – лицерім. А що, як за обличчям – звір, А я милуюсь грішним тілом - вдовою з пилотом.

Я все запитувала вперто: "Чом глибина така відверта?" "Бо відверне тебе від себе, Як буде треба".

Я запитала не до речі: "Навіщо тіло порожнече?" "Зроби у нім бджолиний вулик І віск нагулюй".

Ще скажіть: "Чом я радію, А тінь моя сльозами сіє?" "А як свічі, не знавши гніту В тобі горіти?"

Те саме небо, і сонце те, І змари пливуть ті самі. Життя травинкою проросте І скаже "спасибі" мамі. І тільки ми перейшли межу: Не кажемо вже "спасибі". Дядьки газони оно стрижуть, Все далі живем від хліба. Ті самі в душах ми орачі, Хоч зараз не плугом – криком. Чекай минулого і мовчи. Біжи, визирай із вікон! Лінія часу петляє знов: нуль, одиниця, вісім. Стрещений нуль – це важка любов, фатум бликання в лісі. В лісі з трохососен і двохсвітлів, І ніде між них орати. Метелик на губи нечутно сів (Твої благодатні ґрати).

Все скінченне, скінченне, скінченне Все викрапає з рук, дрібно-дрібно. Я старалась поводитись чорно, Та нікому це вже не потрібно.

Юля КОЗИР

Посміхнуса і мовлю "спасибі", Грошенят у кишеню підсуну. А у жмені – зачена риба, Її не хочеться пити – їй сумно.

І слизька вона, як моя правда, І безмовна, як стрижина. Мені Бог так багато добра дав, А з нього роблю попелище.

Я влаштую вогненний екзамен, Все, що тлінне, руйнує свободу. А сама прокрадаюся низами... Моя рибко, ховайся у воду!

Білий сніг, білий стяг над землею. Розпускаються квіти душі. Час змаститися срібним елеем. Час завмерти на сонній вишні. Час завмерти, як стави, перед Словом. Час заснути під снігом, під кровом, Щоб послухатись у вічність навчів. Щоб сніжинка – як камінь із неба, Щоб загуб, заgrimів снігопад. І тепер тобі вибратись треба З-під важких кам'яних барикад. Не розтануть, і друг не врятує, Той, що сам себе знає в біді. А душа між камінням парує, Уподібнившись снігу й воді.

Шоколадна цукерка

Коли у твоїй долоні тале улюблене шоколадна цукерка, ти достеменно відчуваєш, як життя витікає кризь пальці. Ліпке відчуття безвиході та пустки огидною субстанцією крапає на твоїй новий, чистий одяг, на твої останні надії та мрії. І ти не розумієш. Не розумієш, чому якраву та блискучу обгортку, що так довго вкривала отой прихований, але такий невідворотний сенс, чому її зірвали та кудись поділи? Чому так раптово, чому без попередження тобі сказали, що світ може бути жорстоким, люди – злими, вчинки – підлими, а зради – раптовими? Чому ніхто не приховав гіркої правди, не прикрасив новою строкатою обгорткою, а ось так, підступно, поклав тобі на довірливу долоню?

Ти намагаєшся злизати шоколад, але раз по раз розумієш, що улюбле-

на цукерка може виявитись простроченою, колись рідний дім – чужим, а кохана людина може зрадити, друг – вкрати останне.

Ти розумієш... Розумієш, але чому не можеш повірити розуму, не можеш прийняти очевидного, до неможливості відвертого. Хочеш стерти шоколад об росянисту траву, але раптово потрапляєш на скло та ріжеш долоню до крові, яка змішується з шоколадом і ти розумієш, що біль завжди має причину. Сьогодні це твої нові знання, а завтра... А завтра ти зрозумієш, що біль нікуди не дівається. Його не стає менше, бо не випаровується, не всмоктується, не розтікається. Але ж це буде тільки завтра, сьогодні тобі залишається тільки сподіватися, що до завтра щось у світі зміниться на краще...

Мені подобалося в дитинстві. Там було простіше. Я не розуміла цього. Як і мільйони моїх однодумців. У дитинстві все легше було... Легше прочати образи, а помиритися можна було... зчепившись мізничками!

Найлютішим ворогом був Вовка із сусіднього під'їзду, який має наліпок «Мортал Комбат» більше, ніж ти. А краший друг – той, хто не руйнує твої пашки.

Любити було легше. Набагато легше любити всіх, ніж вибірково. Ти ще не знаєш, що таке зрада. Вона для тебе, це коли Настя зайшла спершу не по тебе, а по Любку. Але й це дуже легко вирішити за допомогою тих самих мізничків.

Грати в хованки справді весело. І на відміну від дорослого життя, ти сидиш у своїй сховані з величезною посмішкою. І навіть класики веселіші: потрібно лише не попасти на сонце. Сон це...

І найбільша твоя крадіжка – це формочка для піску, ще вчора Андрійчина, але ти випадково прихопила її з собою, коли мама забирала обідати. Але все виправлялося. Ні, не мізничками. Ти могла просто підійти до друга і ска-

Було

зати: «Диви, що знайшла», або «Це не твоє?»...

У дитинстві замість грошей у тебе листя й за них можна купити все, що хочеш: кашу з піску та квітів, камінь, розмальований крейдою, стару бляшанку та ще багато цінних речей, які ти потім сама зможеш вимінати на те саме листя. А коли «зелень» закінчується, її легко можна насмикати з найближчого дерева.

Тоді найбільшим авторитетом були Черепашки нінзя та Сейлор Мун. Як вони сказали, так і буде. І не дай Боже комуся пропустити хоч одну серію – карється розстрільом! Що ж ви будете екранізувати на дитячому майданчику, коли ти не в курсі останніх подій?!

Проблем було менше, ненависті було менше, знайомих було менше. Усе зрозуміло... Усе світло. Усе добре. Було. Колись... Ех, ну добре, хоч все ж таки було!

Марина ОСЮХІНА, ЖТМ-21, малюнки Анни СТРИЛКО, ПР-21

КОНКУРС

Містер вже не «Х»

Минулорічний конкурс «Містер іноземний студент СумДУ» не лише запалив зірочку переможця Батира Дурдиева (Туркменістан), а й подарував Сумщині успішну команду КВН «С акцентом», які в повному складі стали ведучими конкурсної програми. Чого ж чекати після «Містера-2013»?

На перемогу сподівалися представники усіх факультетів: Діа Шамран (ІФСК) – Ірак, Курбанов Бабуржон (ЮФ) – Узбекистан, Уче Джон Окоронкво (ФЕМ) – Нігерія, Союнов Мурат (ЕЛІТ) – Туркменістан, Нурлан Агаєв (ТЕСЕТ) – Азербайджан і Ясер Джейран (Мед) – Кувейт.

лорит і конкурс талантів. У останньому – учасник із Туркменістану Союнов Мурат декламував чуттєвий вірш про маму, представник Узбекистану Курбанов Бабуржон продемонстрував свої бійцівські навички. Нурлан Агаєв (Азербайджан), залучившись підтримкою представників із різних країн,

року. «Кажу піццу без «спасибо»! І так хвилин п'ять. Потім додумався, кажу: «Піццу без хрю-хрю!» Подумаєш, слово «спасибі» зі словом «свиня» переплутав...» – Ясер Джейран. «Подивився «Чебурашкку» і після цього півдня відходив» – Мурат Союнов. «Дивно, «няшка» є, а слова такого немає» – ведуча.

Незважаючи на таку невимушеність, під час оголошення результатів стало не до жартів. Звичайно, кожен із учасників отримав свій особливий титул

Ще за лаштунками один із небагатих іноземних студентів Діа Шамран особливо вирізнявся серед інших учасників. На відміну від своїх уболівальників і конкурентів зовсім не хвилювався. Нічого дивного – Діа неодноразово виходив на сцену й уже давно підкорив глядачів своїм талантом, але впевненості у перемозі це йому не дало. На питання «Хто стане містером?» відповів, що всім бажає удачі, і нехай переможе найкращий, а загадувати не треба.

Це саме питання було поставлене всім конкурсантам – усі як один говорили, що пе-

виконав жартиливо пісню «Давай до свідання!», а Ясер Джейран (Кувейт) відчув себе справжньою зіркою, знявши під пісню кліп, у якому показав, яка у нього є машина, який годинник і яка дівчина. Уче Джон Окоронкво (Нігерія) заспівав дуетом

– Самым тяжелым для меня оказалось пение. Мы исполнили песню втроём, укаждого разный голос. Помогали мне друзья - иностранцы и сумчане, которые учатся вместе со мною, оказали огромную поддержку, спасибо им большое.

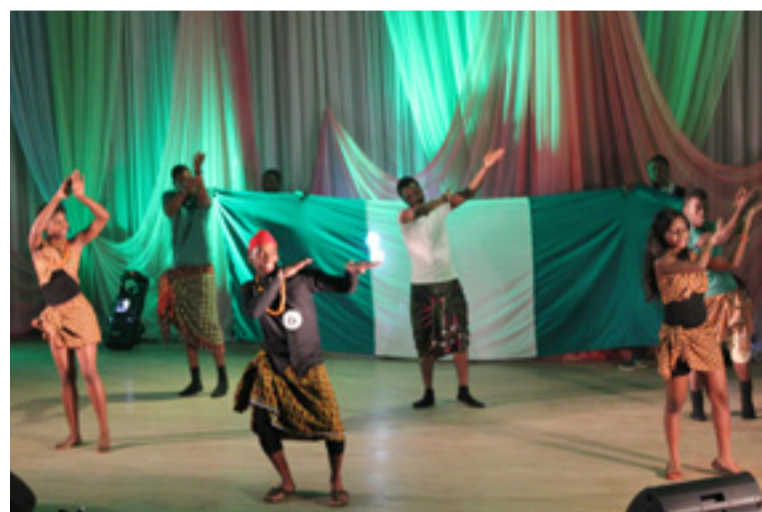
– Его танцуют во время разных праздников, на свадьбах. Мечи и чёрные полоски на головных уборах мужчин – символ мужества.

– А как называется представленное тобой блюдо?

– Это наше национальное блюдо «мечбус», состоит из мяса, риса и специальных пряностей.

– Как чувствует себя иностранный студент в Украине и трудно ли адаптироваться?

– В Украине я уже почти 6 лет. Чувствую себя очень хорошо, почти как на родине, привыкать было нетрудно, сумчане очень гостеприимны.

реможе дружба. Лише Нурлан Агаєв з Азербайджану чесно зізнався: «Думаю, що Джон (Нігерія)».

Глядачі не були такими одноставними у своїх прогнозах, ще до початку конкурсної шоу обрали фаворитів. Та не так сталося, як багато кому гадалося...

«Містери» змагались у трьох конкурсах: візитна картка, національний ко-

зі своєю землячкою, а Діа Шамран, разом із саксофоністом і гітаристом, грав на синтезаторі.

Особливістю програми став гумор, і не лише тому, що ведучі – квітці, а й самі учасники багато жартували. Недарма ж девіз конкурсу: «Храїм традиції, розрушаєм стереотипи, создаем мир». Запам'яталось: «Я вам що, дівчина? То вони передають корону, а я передам бороду!» – переможець того

(елегантність, мужність...), а «Містером іноземний студент-2013» став Ясер Джейран (Кувейт). Хоча під час конкурсу фаворитами для публіки ставали зовсім інші хлопці.

Головне, що такі конкурси дають іноземцям не визнання і популярність, а гостре почуття патріотизму. За тисячі кілометрів від дому, в чужій країні на декілька хвилин відчуття дух рідної землі. А нам, українцям, дозволяють досягнути енергетику чужої крові, хоча якої чужої? Ми всі давно стали друзями. Отже, після містера-2013 очікуємо ще більшого зближення таких далеких близьких культур і народів.

Аліна ПРОЦИК, ЖТ-02

P.S.

Кореспондент «Резонансу» задав декілька запитань переможцю:

– Ясер, що оказалось найважчим в підготовці до конкурсу і хто тебе допоміг?

– На конкурсе ты продемонстрировал национальный танец. Он что-нибудь символизирует?

Запитувала Алла ТРЕУС, ЖТ-02

Увага! Електронний варіант цього номеру газети «Резонанс», а також архівні номери за попередні роки можна прочитати за адресою: sumdu.edu.ua/ukr/rezonans.html, а надіслати відгук, пропозицію або запропонувати матеріал для друку можна на поштову адресу info@rezonans.sumdu.edu.ua

«Резонанс»
Газета Сумського
державного університету
«Resonance» Sumy State University Press

Реєстраційне свідоцтво СМ №020
Перший номер газети вийшов у світ
29.10.1991 р.

Обсяг – 2 друкованих аркуші,
приведені до 8 полос формату А-3
Віддруковано ПБКФВ «Макден»,
м. Суми, вул. Тополянська, 16.
Адреса редакції: м. Суми, вул. Римського-
Корсакова, 2,
Корпус «Г», кімнати: 1107, 1110. Телефон:
33-02-25

Шеф-редактор:
Олена Ткаченко
Редактор:
Василь Чубур

Автори фото:
Микола Баштовий,
Олексій Биков,
Артем Саєнко.